International QMX Journal
ISSN:3023-6037

Research Article

Received: October 23, 2023
Published: January 30, 2024
Article DOI Number
https://doi.org/10.5281/zenodo.10601188

Halk Eğitim Öğretmenlerinde Hayat Boyu Öğrenme Algısı

Lifelong Learning Perception of Public Education Teachers

Özkan Yalçın[1]

[1] Öğretmen, Millî Eğitim Bakanlığı, Ordu, Türkiye Orcid No: 0009-0001-7765-8770

ÖZET

Toplumun her kesiminin eğitim eksiklerini gidermesi, eğitimin mesleki yeterlik, mesleki gelişim, kişisel zevklerin geliştirilmesi ve zenginleştirilmesi gibi yan misyonlarının sağlanması ve her yaşa hitap etmesi hayat boyu öğrenme kavramının karşılığıdır. Türkiye'de hayat boyu öğrenmenin yoğunlukla sağlandığı kurumlar ise Halk Eğitim Merkezleridir. Halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarını belirlemek amacıyla gerçekleştirilen bu araştırma ankete dayalı tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. 2023-2024 eğitim öğretim yılında Ordu ilinde görev yapan 133 halk eğitim öğretmeni ile gerçekleştirilen araştırmada veri toplama aracı olarak Doğan ve Kavtelek (2015) tarafından geliştirilen "Hayat Boyu Öğrenme Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırmada toplanan verilere uygulanan analizlerle elde edilen bulgulara dayanarak halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının yüksek olduğu, bu algının; cinsiyet, mesleki kıdem ve görev unvanına göre farklılaşmadığı sonuçlarına ulaşılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Halk eğitim, hayat boyu öğrenme, öğretmenler.

ABSTRACT

The concept of lifelong learning is equivalent to the concept of lifelong learning in that it addresses the educational deficiencies of all segments of the society, provides side missions of education such as professional competence, professional development, development and enrichment of personal tastes, and addresses all ages. In Turkey, the institutions where lifelong learning is intensively provided are Public Education Centers. This research, which was conducted to determine the lifelong learning perceptions of public education teachers, was conducted in a survey-based survey model. "Lifelong Learning Scale" developed by Doğan and Kavtelek (2015) was used as a data collection tool in the study conducted with 133 public education teachers working in Ordu province in the 2023-2024 academic year. Based on the findings obtained from the analysis of the data collected in the study, it was concluded that public education teachers' perceptions of lifelong learning are high and that this perception does not differ according to gender, professional seniority and job title.

Keywords: Public education, lifelong learning, teachers.

GİRİŞ

Eğitim, olumlu davranışlar yaratmak amacıyla bireylerin davranışlarını değiştirme sürecidir. Bahsi geçen öğrenme yoluyla olumlu davranış değişiklikleri, mevcut kültürün oluşturulmasını da içerir. İnsanların ayırt edici özelliklerinden biri akıl ve bilinç kapasiteleridir. Bireyler bu özelliklerini yaşamlarını şekillendirmek, karar vermek ve bilgiyi zihinlerinin süzgecinden geçirerek gerçeği ayırt etmek için kullanırlar (Türkkan, 2019). Algı, insan yaşamı boyunca devam eden bu süreçte çok önemli bir rol oynar. İnsanların yaşamları boyunca bilgiye ve öğrenmeye doğuştan gelen bir ihtiyaçları vardır. Bu ihtiyacı karşılamak için bireyler örgün, yaygın ve algılanan öğrenme dahil olmak üzere çeşitli öğrenme biçimleriyle meşgul olurlar. Örgün ve yaygın eğitim değerli bilgiler sağlarken, bireylerin ihtiyaçlarını karşılamak için her zaman yeterli olmayabilir. İnsanoğluna rehberlik eden bilginin alınması ve edinilmesi her durumda gerçekleşir. Bu durum bireyin öğrenme ihtiyacını tetikler ve algısal öğrenme kavramını ortaya çıkarır (Bahat, 2013).

Bir ülkenin kalkınması için vatandaşlarına yüksek kalitede eğitim sağlaması şarttır. Bu, eğitimli bireylerin ülkenin sosyal ve ekonomik kaynaklarını daha verimli ve etkin bir şekilde kullanmasını sağlayacaktır. Nitelikli bireyler daha iyi ürünler üretebilir ve görevlerini iyi bir şekilde yerine getirebilir, bu da insanlar için daha iyi bir yaşam kalitesi ve ülkenin zenginleşmesine yol açar (Samancı ve Ocakcı, 2017). Tarihsel olarak güçlü devletler, eğitim yoluyla elde edilen bilim ve teknolojide ilerlemiş

Citation: Yalçın, Ö. (2024), "Halk Eğitim Öğretmenlerinde Hayat Boyu Öğrenme Algısı", International QMX Journal, 3(1), 48-54. ISSN: 3023-6037.
Copyright © 2024 by author(s) and Scientific Research Publishing Inc. This work is licensed under the Creative Commons Attribution International License (CC BY 4.0)

toplumlar tarafından kurulmuştur. Bunu başarmak için eğitime öncelik veren ve bu teknolojileri kullanabilen bireyler yetiştiren bir toplum yaratmak gerekir. Bu da eğitim sistemlerinin gözden geçirilmesini içeren, doğumdan ölüme kadar hayat boyu eğitim yaklaşımını gerektirmektedir (Adabaş, 2019).

Hayat boyu öğrenme (HBÖ) olarak da bilinen halk eğitimi, insanlık tarihi boyunca temel bir kavram olmuştur ve önemi zaman içinde giderek artmıştır. İlk insanlardan modern topluma kadar eğitim, yetişkin yaşamının gerekli bir yönü olmuştur. Tarih boyunca her dönemin eğitim ihtiyaçlarını karşılamak için çeşitli yöntemler geliştirilmiştir. Hayat boyu öğrenme bireysel, sosyal, kültürel, ekonomik ve üretimle ilgili yaklaşımları kapsar. Bireylerin ilgi alanlarının belirlenmesini ve yaşamları boyunca örgün, yaygın ve hayat boyu öğrenme faaliyetlerine katılımlarının sonuçlarının belgelendirilmesini içerir. Amaç bireylerin bilgi, beceri, tutum, davranış ve yetkinliklerini geliştirmektir (Kavtelek, 2014).

Hayat boyu öğrenme, kişinin yaşamı boyunca iş, kişisel veya sosyal yönleriyle ilgili bilgi ve becerilerini geliştirmek için üstlendiği tüm öğrenme faaliyetlerini ifade eder (Öner, 2014). Bu faaliyetler resmi veya gayri resmi olabilir. Teknolojik gelişmelerin de yardımıyla öğrenmenin yaygın olarak erişilebilir olması ve kişinin hayatı boyunca devam edebilmesi, eğitimin yalnızca okullar ve üniversiteler gibi kurumsal ortamlarla sınırlı olduğu düşüncesine meydan okumaktadır. Bu da bireylere kendi koşullarına ve ihtiyaçlarına göre öğrenme fırsatı sunarak kurumsallaşmış eğitimin tekelini kırmaktadır. Bazıları hayat boyu öğrenmeyi sınırlamaya çalışsa da, kavramın kendisi sınırsız öğrenme fırsatları anlamına gelmektedir (Karakuş Yıldız ve Taş, 2023).

Her yeni neslin kendi toplumunda yaşamaya hazırlanması, mevcut bilgi ve deneyimlerden faydalanması, bilimsel ve teknolojik gelişmeleri takip ederek toplumun gelişimine katkıda bulunması beklenmektedir. Eğitim kurumları bu toplumsal işlevleri yerine getirmek için vardır. Öğretme ve öğrenme süreci doğumdan ölüme kadar sürer. Eğitim, okul sistemi ile ilgili düzenlemelerin yanı sıra okul dışı faaliyetleri de kapsayan sosyal bir olgudur. Hayat Boyu Öğrenmenin yapıldığı yaygın eğitim kurumları da bu olgunun önemli bir parçasıdır. Yaygın eğitim kurumlarına örnek olarak halk eğitimi, yetişkin eğitimi, çıraklık eğitimi, iş başında eğitim, kitle iletişim araçları ve boş zaman etkinlikleri verilebilir (Kâan, 2023).

İlk kez 1953 yılında kurulan halk eğitim merkezleri, Türkiye'deki en geniş örgütsel ağa sahiptir ve yaygın eğitim faaliyetlerinin en büyük sağlayıcılarıdır. Temel görevleri, eğitim faaliyetlerinin sağlanmasını sağlamak ve desteklemektir. Bu merkezler, bireylere ekonomik üretkenliklerini artırmak, değişen sosyal ve ekonomik rollere uyum sağlamak, gelişen eğitim ihtiyaçlarını karşılamak ve çocuk gelişimi ve eğitiminde çok önemli bir rol oynayan aileleri güçlendirmek için gerekli bilgi ve becerileri kazandırmayı amaçlamaktadır. Bu merkezler aynı zamanda yaygın eğitim için fırsatlar sunmakta ve istihdam öncesi veya iş başında eğitim düzenlemektedir. Millî Eğitim Bakanlığı, hayat boyu eğitimde fırsat eşitliği sağlamak amacıyla il ve ilçelerde bu merkezleri açmaktadır. Sunulan programlar, bireyleri hakları ve sorumlulukları konusunda güçlendirmeyi, toplumda katılımcı ve paylaşımcı bir demokratik kültürü teşvik etmeyi amaçlamaktadır. Merkezler ayrıca diğer kamu ve özel kurum ve kuruluşlar ile gönüllü kuruluşlar tarafından düzenlenen halka açık yaygın eğitim faaliyetlerini de koordine etmektedir (Özkorkmaz, 2016).

Hayat boyu öğrenme, modern toplumdan post-modern topluma geçişin belirleyici bir özelliğidir. Bilginin her zaman geçici olduğu ve bu nedenle insanların yaşamları boyunca sürekli öğrenmeleri gerektiği fikrine dayanır. Hayat boyu öğrenme kavramı, sadece mesleki gelişim için değil, aynı zamanda kişisel gelişim için de giderek daha popüler hale gelmekte ve sürekli öğrenme için daha yüksek bir talebe yol açmaktadır. Hayat boyu öğrenme hem geçmiş bilgileri hem de gelecekteki potansiyel değişiklikleri kapsayan sürekli eğitim kapasitesini ve öğrenmede öz disiplinli yetkinliği ifade eder (Field ve Şimşek, 2013).

Hayat boyu öğrenmenin üç temel amacı vardır: kişisel gelişimi teşvik etmek, sosyal bütünleşmeyi desteklemek ve ekonomik büyümeyi sağlamak. Tamer (2014) hayat boyu öğrenmenin amacının, bireylerin ekonomik ve sosyal yaşamın tüm yönlerine aktif olarak katılmalarını, bilgi toplumuna uyum sağlamalarını ve yaşamları üzerinde daha fazla kontrol sahibi olmalarını sağlamak olduğunu savunmaktadır. Aksoy'a (2013) göre hayat boyu öğrenme, yaş, cinsiyet, sosyal ve ekonomik statüden bağımsız olarak sosyal ve ekonomik yaşamın tüm alanlarına aktif katılımı sağlamayı amaçlamaktadır.

Hayat boyu öğrenme, kişinin yaşamı boyunca bilgi, değer, beceri ve anlayışların edinilmesini ve güçlendirilmesini destekleyen ve bunların pratikte uygulanmasını sağlayan bir süreçtir. Genellikle sınırsız öğrenme olarak adlandırılır ve gönüllü, kendi kendini yöneten ve çok yönlü bir süreçtir. Bu bağlamda terim, geleneksel okul eğitiminin dışında beceri kazanımı ve eğitim gibi kavramları ifade eder. Öğrenmeyi hayat boyu süren bir sürece dönüştürür ve bireylere ikinci bir öğrenme şansı sağlar (Evin Gencel, 2013).

Eğitimde süreklilik kavramı zaman içerisinde hayat boyu öğrenme olarak kurumsallaşmıştır. Hayat boyu öğrenme, bireysel ve sosyal öğrenmenin yanı sıra iş amaçlı öğrenmeyi de kapsamakta olup birçok örgün eğitim sistemine entegre edilmiştir. Hayat boyu öğrenme, bilgiye ve bireye daha fazla kaynak ayrılmasını ve yenilikçi ve esnek öğrenme olanaklarının genişletilmesini içerir. Bu, dijital okuma ve yazma da dahil olmak üzere temel bilgi ve becerilerin edinilmesini teşvik ederek başarılır. Hayat boyu öğrenme, çocukluktan emekliliğe kadar sürekli öğrenmeyi ifade eden bir kavramdır (Gündoğdu, Yüksel, Akyol ve Vural, 2016). Hem eğitim kurumlarında gerçekleşen örgün öğrenmeyi hem de aile ve toplumda gerçekleşen gayri resmi öğrenmeyi içerir. Hayat boyu öğrenme aynı zamanda, sürekli eğitim, açık öğretim, uzaktan eğitim, e-öğrenme gibi çeşitli yollarla üstesinden gelinmeye çalışılan bir öğrenme biçimidir (Urhan, 2020).

Çağdaş bir eğitim politikasının vazgeçilmez bir parçası olan hayat boyu öğrenmenin toplum tarafından nasıl algılandığı, o toplumun eğitim kavramını temel olarak nasıl algıladığı ile paralellik göstermektedir (Çalışkan Toyoğlu ve Doğan, 2020). Bu nedenle toplumun belirli kesimlerinin hayat boyu öğrenmeye karşı yaklaşımlarını, hayat boyu öğrenmeye yönelik algılarını belirlemek önemlidir. Bununla birlikte hayat boyu öğretimin en önemli aktörleri olan halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarını belirlemek ise temelde hayat boyu öğrenmenin toplumda ne kadar verimli olarak yürütüldüğünü belirlemenin ilk adımı olacaktır. Buna rağmen halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarını belirlemeye yönelik sınırlı sayıda araştırma olması dikkat çekicidir (Bahat, 2013; Kavtelek, 2014; Çalışkan Toyoğlu, 2016; Türkkan, 2019). Alan yazında bu konuda çalışma zenginliğinin artırılması ve konuya dikkat çekilmesi açısından bu araştırmanın alan yazına katkı sağlayacağı düşünülmektedir. Bu araştırmanın problem cümlesi "Halk eğitim öğretmenlerinde hayat boyu öğrenme algısı nasıldır?" olarak belirlenmiştir.

YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örneklemi, veri toplama araçları ve verilerin analizine yönelik bilgiler yer almaktadır.

Araştırmanın Modeli

Halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algısını belirlemek amacıyla gerçekleştirilen bu araştırma ankete dayalı nicel tarama modelinde gerçekleştirilmiştir. Tarama modeli mevcut durumu ortaya koymak için en sık kullanılan modeldir. Bu model, geçmişte ya da halen var olan durumu çeşitli ölçme araçları ile toplanan verilerin analiz edilmesi sonucunda belirlemek için kullanılır (Karasar, 2020).

Evren ve Örneklem

Araştırmanın evrenini Ordu ilinde 2023-2024 eğitim öğretim yılında görev yapan 142 halk eğitim öğretmeni ve yöneticisi oluşturmaktadır. Evrenin tamamına ulaşılabilir olduğundan örneklem alınmamış ve araştırmaya gönüllü olarak katılan 133 öğretmen ve yönetici araştırmanın örneklemini oluşturmuştur. Tablo 1'de araştırmaya katılan öğretmenlerin demografik verileri yer almaktadır.

Tablo 1: Çalışma Grubuna Ait Demografik Veriler

Çalışma Grubu	**Değişken**	**f**	**%**
Cinsiyet	Kadın	67	50,4
	Erkek	66	49,6
Mesleki Kıdem	0-10 yıl	53	39,8
	11-20 yıl	36	27,1
	21-30 yıl	33	24,8
	31 ve üzeri yıl	11	8,3
Görevi	Öğretmen	95	71,4
	Yönetici	38	28,6

Tablo 1 incelendiğinde araştırmaya katılan öğretmenlerin 67'sinin (%50,4) kadın, 66'sının (%49,6) erkek olduğu, 53'ünün (%39,8) 0-10 yıl arasında, 36'sının (%27,1) 11-20 yıl arasında, 33'ünün (%24,8) 21-30 yıl arasında ve 11'inin (%8,3) 31 ve üzeri yıl mesleki kıdeme sahip olduğu, 95'inin (%71,4) öğretmen olduğu ve 38'inin (%28,6) yönetici olduğu görülmektedir.

Veri Toplama Aracı

Halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu algısını belirlemeye yönelik gerçekleştirilen bu araştırmada veri toplama aracı olarak Doğan ve Kavtelek (2015) tarafından geliştirilen "Hayat Boyu Öğrenme Ölçeği" kullanılmıştır. Ölçek Eğitime Duyulan İhtiyaç (EDİ), HBÖ Kurumlarının Nitelikleri (HKN), HBÖ Kurumlarının Faaliyetleri (HKF) ve Kişisel Gelişime Duyulan İhtiyaç (KGDİ) olmak üzere 4 boyuttan ve 28 maddeden oluşan 5'li Likert tipi bir ölçektir. Ölçeği geliştiren yazarlar ölçeği geliştirirken yaptıkları güvenirlik analizinde Cronbach Alpha güvenirlik katsayısını α = ,907 olarak hesaplamışlardır. Buna göre ölçeğin geçerli ve güvenilir olduğu söylenebilir.

Verilerin Toplanması ve Analizi

Araştırmanın verileri internet ortamında oluşturulan anket formu ile toplanmıştır. Araştırmacı katılımcıların evrene dahil olduklarından emin olmak adına evrene dahil olan katılımcılara anket bağlantısını bizzat iletmiş ve doldurduktan sonra bağlantıyı silmelerini istemiştir. Bu sayede katılımcıların evrenden seçilmesi sağlanmıştır.

Verilerin analizinde IBM SPSS Statistics 22 paket programı kullanılmıştır. Toplanan veriler araştırmacı tarafından değiştirilmeden analiz programına işlenmiş ve veriler ile ilk olarak güvenirlik katsayısı hesaplanmıştır. Araştırmada elde edilen verilere göre ölçeğin Cronbach's Alpha katsayısı α = ,888 olarak hesaplanmıştır. Kılıç (2016) Cronbach Alpha katsayısının ,70 üzerinde olmasının ölçeğin güvenilir olduğunu gösterdiğini ifade etmektedir. Buna göre ölçeğin araştırmaya uygun olduğu söylenebilir.

Ayrıca elde edilen verilerin dağılımı analiz edilmiştir. Elde edilen verilere çarpıklık ve basıklık testi uygulandığında çarpıklık katsayısının ,49 olduğu, basıklık katsayısının ise ,375 olduğu görülmüştür. Tabachnick ve Fidell'e (2013) göre çarpıklık ve basıklık katsayıları -1,5 +-1,5 değerleri arasında hesaplandığında, verilerin normal dağılıma uyumlu olduğu kabul edilmektedir. Buna göre araştırmada elde edilen verilerin normal dağılıma uygun olduğu görülmüştür. Bu analizler doğrultusunda uygulanacak testlerin parametrik testler olmasına karar verilmiştir.

BULGULAR

Bu bölümde araştırmanın amacına göre toplanan verilerden elde edilen bulgulara tablolar halinde yer verilmiştir.

Halk Eğitim Öğretmenlerinin Hayat Boyu Öğrenme Algı Düzeyleri

Araştırmada toplanan verilere uygulanan ortalama ve standart sapma analizleri sonucunda halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algı düzeyleri Tablo 2'de verilmiştir.

Tablo 2: HBÖ Algı Düzeyleri

Boyut	N	$\bar{x}$	SS
EDİ	133	4,17	,59
HKN	133	4,00	,58
HKF	133	4,02	,54
KGDİ	133	4,12	,45
HBÖ Algısı	133	4,07	,44

Tablo 2'de yer alan veriler incelendiğinde "eğitime duyulan ihtiyaç" alt boyutunda ortalamanın $\bar{x}$ = 4,17 olduğu, "HBÖ kurumlarının nitelikleri" alt boyutunda $\bar{x}$ = 4,00 olduğu, "HBÖ kurumlarının faaliyetleri" alt boyutunda $\bar{x}$ = 4,02 olduğu, "kişisel gelişime duyulan ihtiyaç" alt boyutunda $\bar{x}$ = 4,12 olduğu ve ölçek genelinde HBÖ algılarının ortalama $\bar{x}$ = 4,07 olduğu görülmüştür.

Halk Eğitim Öğretmenlerinin Hayat Boyu Öğrenme Algılarının Cinsiyete Göre Farklılaşması

Araştırmada toplanan verilere uygulanan t testi sonucunda halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının cinsiyet değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını gösteren bulgular Tablo 3'te gösterilmiştir.

Tablo 3: HBÖ Algılarının Cinsiyete Göre Değişimini Gösterir t Testi Sonuçları

Boyut	Değişken	N	$\bar{x}$	SS	SH	t Testi		
						t	Df	p
EDİ	Kadın	67	4,19	,58	,07	,33	131	,75
	Erkek	66	4,16	,61	,07			
HKN	Kadın	67	4,10	,55	,07	2,12	131	**,03**
	Erkek	66	3,89	,61	,07			
HKF	Kadın	67	4,06	,56	,07	1,04	131	,30
	Erkek	66	3,97	,52	,06			
KGDİ	Kadın	67	4,15	,48	,06	,77	131	,45
	Erkek	66	4,09	,42	,05			
HBÖ Algısı	Kadın	67	4,13	,45	,05	1,39	131	,17
	Erkek	66	4,02	,43	,05			

Tablo 3 incelendiğinde "HBÖ kurumlarının nitelikleri" alt boyutunda p<0,05 düzeyinde kadın katılımcılar lehine anlamlı bir farklılaşma olduğu görülse de diğer alt boyutlarda ve ölçek genelinde HBÖ algılarının cinsiyete göre anlamlı bir farka sahip olmadığı görülmektedir (p>0,05).

Halk Eğitim Öğretmenlerinin Hayat Boyu Öğrenme Algılarının Görev Unvanlarına Göre Farklılaşması

Araştırmada toplanan verilere uygulanan t testi sonucunda halk eğitimde görev yapan yönetici ve öğretmenlerin hayat boyu öğrenme algılarının görev unvanlarına göre farklılaşıp farklılaşmadığını gösteren bulgular Tablo 4'te verilmiştir.

Tablo 4 HBÖ Algılarının Görev Unvanına Göre Değişimini Gösterir t Testi Sonuçları

Boyut	Değişken	N	$\bar{x}$	SS	SH	t Testi		
						t	Df	p
EDİ	Öğretmen	95	4,23	,54	,06	1,46	55,05	,15
	Yönetici	38	4,04	,70	,11			
HKN	Öğretmen	95	4,03	,56	,06	1,02	131	,31
	Yönetici	38	3,92	,64	,10			
HKF	Öğretmen	95	4,05	,52	,05	1,17	131	,24
	Yönetici	38	3,93	,57	,09			
KGDİ	Öğretmen	95	4,16	,44	,04	1,47	131	,14
	Yönetici	38	4,03	,47	,08			
HBÖ Algısı	Öğretmen	95	4,11	,42	,04	1,57	131	,12
	Yönetici	38	3,98	,48	,08			

Tablo 4'teki veriler incelendiğinde halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının görev unvanlarına göre farklılaşmadığı görülmektedir (p>0,05).

Halk Eğitim Öğretmenlerinin Hayat Boyu Öğrenme Algılarının Mesleki Kıdemlerine Göre Farklılaşması

Araştırmada toplanan verilere uygulanan ANOVA sonucunda halk eğitimde görev yapan yönetici ve öğretmenlerin hayat boyu öğrenme algılarının mesleki kıdemlerine göre farklılaşıp farklılaşmadığını gösteren bulgular Tablo 5'te verilmiştir.

Tablo 5 HBÖ Algılarının Mesleki Kıdeme Göre Değişimini Gösterir ANOVA Sonuçları

f, $\bar{x}$ ve SS değerleri					ANOVA Sonuçları					
Boyut	**Mesleki Kıdem (Grup)**	**N**	$\bar{x}$	**SS**	**Var. K.**	**KT**	**df**	**KO**	**F**	**p**
EDİ	0-10 yıl	53	4,15	,58	**G. Arası**	,55	3	,19	,52	,67
	11-20 yıl	36	4,28	,67	**G. İçi**	45,80	129	,36		
	21-30 yıl	33	4,12	,53	**Toplam**	46,35	132			
	31 ve üzeri yıl	11	4,13	,59						
	Total	133	4,17	,59						
HKN	0-10 yıl	53	4,06	,49	**G. Arası**	,42	3	,14	,40	,75
	11-20 yıl	36	4,00	,65	**G. İçi**	44,66	129	,35		
	21-30 yıl	33	3,92	,66	**Toplam**	45,08	132			
	31 ve üzeri yıl	11	3,95	,58						
	Total	133	4,00	,58						
HKF	0-10 yıl	53	4,04	,55	**G. Arası**	,19	3	,06	,21	,89
	11-20 yıl	36	4,02	,56	**G. İçi**	38,25	129	,30		
	21-30 yıl	33	3,95	,56	**Toplam**	38,44	132			

	31 ve üzeri yıl	11	4,06	,37						
	Total	133	4,02	,54						
KGDİ	0-10 yıl	53	4,15	,41	**G. Arası**	,45	3	,15		
	11-20 yıl	36	4,19	,47	**G. İçi**	26,35	129	,20		
	21-30 yıl	33	4,04	,52	**Toplam**	26,80	132		,74	,53
	31 ve üzeri yıl	11	4,05	,34						
	Total	133	4,12	,45						
HBÖ Algısı	0-10 yıl	53	4,10	,41	**G. Arası**	,28	3	,09		
	11-20 yıl	36	4,11	,48	**G. İçi**	25,60	129	,20		
	21-30 yıl	33	4,00	,50	**Toplam**	25,88	132		,47	,71
	31 ve üzeri yıl	11	4,04	,30						
	Total	133	4,07	,44						

Tablo 5'te yer alan değerler incelendiğinde halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyut algılarının mesleki kıdemlerine göre farklılaşmadığı görülmektedir (p>0,05).

SONUÇ VE TARTIŞMA

Halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarını belirlemek ve bu algıları etkileyen demografik faktörleri belirlemek amacıyla gerçekleştirilen araştırmada elde edilen bulgular neticesinde halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algısının ve bununla ilgili tüm alt boyutlarının yüksek düzeyde olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Benzer araştırmalara bakıldığında Türkkan'ın (2019) gerçekleştirdiği araştırmanın bulguları, halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının çok yüksek olduğunu göstermektedir. Araştırmaların sonuçlarının sayısal olarak birbirine çok yakın olduğu görülmüştür.

Araştırmanın bir diğer alt amacına göre halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının cinsiyet faktörüne göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Bahat (2013) yaptığı araştırmada halk eğitim çalışanlarının hayat boyu öğrenme algılarının cinsiyet faktöründen etkilenmediğini ortaya koymuştur. Bu araştırmanın sonucunun alan yazınla örtüştüğü söylenebilir.

Elde edilen bulgular incelendiğinde halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının görev unvanı değişkenine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Diğer bir deyişle öğretmen ya da yönetici olması öğretmenin hayat boyu öğrenme algısını etkilememektedir. Türkkan (2019) yaptığı araştırma ile halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının görev türlerine göre farklılaşmadığını ortaya koymuştur. Bu araştırmanın sonucu ile örtüştüğü söylenebilir.

Araştırmanın son alt amacı olan halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının mesleki kıdeme göre farklılaşıp farklılaşmadığını belirlemek üzere gerçekleştirilen analizler neticesinde halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının, öğretmenlerin mesleki kıdem değişkenlerine göre farklılaşmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Özkorkmaz (2016) yaptığı araştırmada halk eğitim çalışanlarının mesleki kıdemlerini hem MEB personeli oldukları süre hem de halk eğitim personeli oldukları süre açısından iki türlü incelemiş ve iki türde de mesleki kıdemin hayat boyu öğrenme algılarını etkilemediği sonucuna ulaşmıştır. Buna göre bu araştırmanın sonucu alan yazın ile örtüşmektedir denilebilir.

ÖNERİLER

Bu bölümde araştırmada ulaşılan sonuçlar ışığında, benzer bir konuda araştırma yapmayı planlayan araştırmacılara ve hayat boyu öğrenme politikalarını belirleyen ve uygulayan uygulayıcılara çeşitli öneriler getirilmiştir:

- ✓ Hayat boyu öğrenme algısını etkileyen faktörlerin belirlenmesi için konu ile ilgili nitel bir araştırma yapılması önerilir.
- ✓ Türkiye'de hayat boyu öğrenme algısını genelleyebilmek adına aynı araştırmanın farklı örneklemlere tekrarlanması önerilir.
- ✓ Hayat boyu öğrenme algılarının yükseltilmesi için gerekli tedbirlerin alınması önerilir.
- ✓ Halk eğitim öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algılarının en yüksek seviyede olması için hizmet içi eğitimler ve tanıtım faaliyetleri yapılması önerilir.

KAYNAKÇA

Adabaş, N. (2019). Yaşam boyu öğrenmenin sağlanmasında halk eğitim merkezlerinin önemine dair kursiyer görüşlerinin değerlendirilmesi (Bartın Halk Eğitimi Merkezi örneği). Yüksek Lisans Tezi. Bartın Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Bartın.

Aksoy, M. (2013). Kavram olarak hayat boyu öğrenme ve hayat boyu öğrenmenin Avrupa Birliği serüveni. Bilig(64), 23-48.

Bahat, İ. (2013). Halk eğitimi merkezi yöneticilerinin hayat boyu öğrenme algısı. Yüksek Lisans Tezi. Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.

Çalışkan Toyoğlu, A. ve Doğan, S. (2020). Okullarda hayat boyu öğrenme kültürüne ilişkin öğretmen algıları. Trakya Eğitim Dergisi, 10(3), 566-581.

Çalışkan Toyoğlu, A. (2016). Okullarda hayat boyu öğrenme kültürüne ilişkin öğretmenlerin algı ve görüşleri. Yüksek Lisans Tezi. Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sivas.

Doğan, S. ve Kavtelek, C. (2015). Hayat boyu öğrenme ölçeği (HBÖÖ): geçerlik ve güvenirlik çalışması. Uludağ Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 28(2), 205-222.

Evin Gencel, İ. (2013). Öğretmen Adaylarının Yaşam Boyu Öğrenme Yeterliklerine Yönelik Algıları. Eğitim ve Bilim, 38(170), 237-252.

Field, J. ve Şimşek, E. (2013). Hayat boyu eğitim. Iğdır Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi(1), 181-204.

Gündoğdu, K., Yüksel, S., Akyol, B. ve Vural, R. A. (2016). Hayat boyu öğrenme konusunda yayımlanan tez ve makalelere ilişkin bir içerik analizi: 2000-2015. Erzincan Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 18(2), 1491-1513.

Kâan, B. (2023). Öğretim elemanlarının hayat boyu öğrenme eğilimleri: Bir karma yöntem araştırması. Yüksek Lisans Tezi. Aydın Adnan Menderes Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü. Aydın.

Karakuş Yıldız, B. ve Taş, A. (2023). Hayat boyu öğrenmeye katılımın yaygın eğitim kursları bağlamında incelenmesi. Milli Eğitim Dergisi, 52(239), 2335-2356.

Karasar, N. (2020). Bilimsel araştırma yöntemi. Ankara: Nobel Akademik Yayıncılık.

Kavtelek, C. (2014). Hayat boyu öğrenme kurum yöneticilerinin hayat boyu öğrenmeye ilişkin algıları ve görüşleri. Yüksek Lisans Tezi. Cumhuriyet Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sivas.

Kılıç, S. (2016). Cronbach'ın Alfa güvenirlik katsayısı. Journal of Mood Disorders, 6(1), 47-48.

Öner, A. (2014). Hayat boyu eğitimin sağlanmasında halk eğitimi merkezlerinin değerlendirilmesi: Yenişehir Halk Eğitimi Merkezi örneği. Yüksek Lisans Tezi. Toros Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.

Özkorkmaz, M. A. (2016). Türkiye'de halk eğitim merkezi müdürlerinin yaşam boyu öğrenme yeterlik algıları. Yüksek Lisans Tezi. Sakarya Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Sakarya.

Samancı, O. ve Ocakcı, E. (2017). Hayat boyu öğrenme. Bayburt Eğitim Fakültesi Dergisi, 12(24), 711-722.

Tabachnick, B. G. ve Fidell, L. S. (2013). Using Multivariate Statistics (6 b.). Boston: Pearson.

Tamer, M. G. (2014). Yaşam boyu öğrenme için ulusal yeterlilikler çerçevesi: Avrupa ve Türkiye örneği. Uluslararası Eğitim Programları ve Öğretim Çalışmaları Dergisi, 3(5), 43-54.

Türkkan, A. (2019). Halk eğitimi merkezi yönetici ve öğretmenlerinin hayat boyu öğrenme algısı ile mesleki doyum arasındaki ilişki. Yüksek Lisans Tezi. İstanbul Sabahattin Zaim Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul.

Urhan, N. (2020). Hayat boyu öğrenme: Avrupa Birliği ve Türkiye karşılaştırması. Çalışma İlişkileri Dergisi, 1(2020), 18-45.